

НАРОДНЕ ХОРЕОГРАФІЧНЕ МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ

Зважаючи на сьогоднішній стан і спостерігаючи за тим, як наша країна намагається семимильними кроками йти до модернізації, до осучаснення всіх сфер суспільного життя, ми не завжди звертаємо увагу і думаємо до яких наслідків може привести це покращення життя. Досить часто люди навіть не замислюються над тим, що по приходові нового повинне відійти старе. Я зараз говорю про національну свідомість пересічного українця. І на сьогодні це одна з актуальних тем української держави.

Як відомо, національна свідомість – це сукупність теоретичних, буденних, масових, елітних, власне національних і зарубіжних ідей, настанов, прагнень, культурних набутків, які сприяють прогресивному розвитку нації в усіх сферах її функціонування. Нажаль в даний час ми бачимо дещо іншу картину: забувається історія, традиції, обряди нашого народу. Жахлива ситуація відбувається з культурними надбаннями в області музики, хореографії, образотворчого мистецтва. Бо, як то кажуть, прийти у вишиванці, заспівати української пісні це лише дань моді у сучасної молоді. А ще пару століть назад це вважалось нормою життя.

Та щоб не допустити остаточний занепад національної ідеї, усвідомлення себе справжнього громадянина своєї держави, слід з малого віку залучати підростаюче покоління до вивчення основ народної творчості, зокрема хореографічної, як важливої складової навчального і виховного процесу [1, с. 56].

Незважаючи на багатовікову історію, культуру та побут, Україна є молодою державою і тому проблема української національної самоідентифікації стоїть дуже гостро, а держава часто знаходиться осторонь цього процесу [2, с. 29]. Становлення України як самостійної держави вимагає від кожного громадянина самовизначення і національного самоусвідомлення. Сьогодні важливо, щоб українська молодь мала свою життєву позицію, виражену у ставленні до власної країни, загальнолюдських і національних цінностей, народної культури, традицій [1, с. 56–57].

Народ – це свідомо частина громадян. Як зазначає У. Р. Пелих, розбудова української держави неможлива без пробудження національної свідомості українського народу, української молоді. Щоб виховати національно-свідому особистість достатньо лише залучити молодь до занять хореографічним мистецтвом, де в процесі творчих занять вивчається: історія, традиції, обряди, звичаї нашого народу. Надзвичайно важливим є те, що ці переконання учасники народних хореографічних колективів отримують через призму творчих особистісних переконань, де, в свою чергу, національне виховання органічно поєднується з процесом

навчального заняття. Поняття «національна свідомість» є невід'ємним атрибутом життя і національної культури. Воно означає розуміння своєї належності до нації, її самобутності та відмінності від інших [1, с. 58].

Як було вже сказано, за допомогою хореографічного мистецтва ми вільно можемо розповісти про нашу історію, про козацьку добу, про войовничі часи та часи відваги (бачимо в танцях «Гопак», «Козачок», «Гонта», «Запорожці»); про чарівність та ліризм, що притаманний українському характеру («Ой, під вишнею», «Хміль», «Про що верба плаче»); за допомогою народного танцю можемо дізнатися про етнічне районування України, про особливості в костюмах, хореографії, манері виконання кожного з них; про етапи розвитку, становлення, зміни та відновлення українських традицій обрядів, що часто можна зустріти в народних танцях (різних танцях календарного циклу «Веснянки», «Метелиці» та інші). Словом, весь фонд національної культури тісно пов'язаний з хореографічним мистецтвом, а воно нажаль забувається сьогодні.

Отже, щоб наша нація, культура, менталітет, звичаї, традиції не були загубленими і лише міцнішали та процвітали достатньо лише трішки оглянутись назад, а не гнатись за прозорими надіями майбутнього. Достатньо лише надбанням в мистецтві, зокрема і хореографічного, виховувати наше підростаюче покоління, розкривати всю красу нашої України і ніколи не забувати того, що так ретельно берегли і донесли до нас наші прашури.

Список використаних джерел

1. Розлуцька Г. Формування національної свідомості українців у процесі державотворення / Г. Розлуцька // Науковий вісник ужгородського національного університету Серія педагогіка соціальна робота. – Ужгород. – 2009. – Вип. 16–17. – С. 56–58.
- Русанівський В. М., Верес Г. Д., Гончаренко М. В. та ін. Культура українського народу: навч. посібник / В. М. Русанівський, Г. Д. Верес, М. В. Гончаренко та ін. – К.: Либідь, 1994. – С. 29.